

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. lapkričio 27 d.*

„Apeliacinis skundas — Kalbinis režimas — Pranešimai apie viešuosius administratorių ir padėjėjų įdarbinimo konkursus — Viso teksto paskelbimas trimis oficialiosiomis kalbomis — Egzaminų kalba — Antrosios kalbos pasirinkimas iš trijų oficialiųjų kalbų“

Byloje C-566/10 P

dėl 2010 m. gruodžio 2 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai J. Currall ir J. Baquero Cruz, padedamų *avvocato* A. Dal Ferro, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Lietuvos Respublikai,

Graikijos Respublikai, atstovaujamai A. Samoni-Rantou, S. Vodina ir G. Papagianni, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

pirmojoje instancijoje įstojusioms į bylą šalims,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, M. Ilešič, A. Rosas (pranešėjas), G. Arestis ir J. Malenovský, teisėjai A. Borg Barthet, U. Löhmus, C. Toader, J.-J. Kasel, M. Safjan ir D. Šváby,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. birželio 6 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2012 m. birželio 21 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

* Proceso kalba: italų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Italijos Respublika prašo panaikinti 2010 m. rugsėjo 13 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Italija prieš Komisiją* (T-166/07 ir T-258/07, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė ieškinius, pareikštus siekiant, kad būtų panaikintas pranešimas apie viešąjį konkursą EPSO/AD/94/07 dėl informacijos, ryšių ir žiniasklaidos srities administratorių (AD 5) rezervo sąrašo sudarymo (OL C 45 A, 2007, p. 3), pranešimas apie viešąjį konkursą EPSO/AST/37/07 dėl ryšių ir informacijos srities padėjėjų (AST 3) rezervo sąrašo sudarymo (OL C 45 A, 2007, p. 15) ir pranešimas apie viešąjį konkursą EPSO/AD/95/07 dėl informacijos srities (biblioteka / dokumentacija) administratorių (AD 5) rezervo sąrašo sudarymo (OL C 103 A, 2007, p. 7) (toliau visi kartu – ginčijami pranešimai apie konkursus).

Teisinis pagrindas

- 2 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1, nustatančio kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958, p. 385; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 3), iš dalies pakeisto 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, p. 1; toliau – Reglamentas Nr. 1), 1–6 straipsniuose nurodyta:

„1 straipsnis

Sąjungos institucijų oficialios ir darbo kalbos yra airių, anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių.

2 straipsnis

Valstybė narė ar jos jurisdikcijoje esantis asmuo Sąjungos institucijoms siunčiamus dokumentus rengia bet kuria iš oficialiųjų kalbų, siuntėjo pasirinkimu. Atsakymas rengiamas ta pačia kalba.

3 straipsnis

Sąjungos institucijos valstybei narei ar jos jurisdikcijoje esančiam asmeniui siunčiamus dokumentus rengia tos valstybės kalba.

4 straipsnis

Reglamentai ir kiti bendro taikymo dokumentai rengiami oficialiomis kalbomis.

5 straipsnis

Europos Sąjungos oficialusis leidinys leidžiamas oficialiomis kalbomis.

6 straipsnis

Bendrijos institucijos gali savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais.“

- 3 Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų, iš dalies pakeistų 2004 m. kovo 22 d. Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004 (OL L 124, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130; toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai), 1d straipsnyje, 7 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, 24a, 27, 28 straipsniuose, 29 straipsnio 1 dalyje ir 45 straipsnyje nurodyta:

„1d straipsnis

1. Taikant šiuos Tarnybos nuostatus draudžiama bet kokia diskriminacija bet koku pagrindu, pavyzdžiui, dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių ypatybių, kalbos, religijos ar tikėjimo [sitikinimų], politinių ar kokių nors kitų pažiūrų, priklausomybės tautinei mažumai, turto, kilmės, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos.

<...>

6. Laikantis nediskriminavimo principo ir proporcingumo principo, bet koks jų taikymo apribojimas turi būti pagrįstas objektyviomis ir pagrįstomis priežastimis ir juo turi būti siekiama teisėtų tikslų, vadovaujantis bendrais interesais ir bendromis personalo politikos nuostatomis [teisėtų bendrojo intereso tikslų įgyvendinant personalo politiką]. Tokie tikslai, visų pirma, gali pateisinti privalomo pensinio amžiaus ir minimalaus amžiaus, nuo kurio gaunama ištarnauto laiko pensija, nustatymą.

<...>

7 straipsnis

1. Paskyrimų tarnyba, vadovaudamasi vien tik tarnybos interesais ir neatsižvelgdama į pilietybę, kiekvieną pareigūną paskiria ar perkelia į jo lygį atitinkančias pareigas jo pareigų grupėje.

<...>

24a straipsnis

Bendrijos palengvina pareigūnų tolesnę kvalifikacijos kėlimą ir mokymą, kiek tai suderinama su tinkamu tarnybos darbu ir atitinka jos interesus.

Į tokių mokymąsi ir mokymą atsižvelgiama juos paaukštinant tarnyboje.

<...>

27 straipsnis

Priimant į darbą siekiama užtikrinti, kad institucijai dirbtų aukščiausio lygio sugebėjimų, darbingumo ir patikimumo pareigūnai, parinkti iš Bendrijų valstybių narių piliečių iš kuo platesnės geografinės teritorijos.

Jokios konkrečios valstybės narės piliečiams tarnybos neskiriamos.

<...>

28 straipsnis

Pareigūną galima paskirti tik su sąlyga, kad:

<...>

- f) pateikia dokumentą, patvirtinantį, jog jis puikiai moka vieną iš Bendrijų kalbų ir patenkinamai – dar vieną iš Bendrijų kalbų, kad galėtų tinkamai atlikti savo pareigas.

<...>

29 straipsnis

1. Prieš užpildydama laisvą darbo vietą institucijoje, Paskyrimų tarnyba visų pirma atsižvelgia į šiuos dalykus: <...>

<...>

ir tada laikosi konkursų tvarkos, pagal kurią įvertinama kvalifikacija arba rengiami testai, arba ir įvertinama kvalifikacija, ir rengiami testai. III priede nustatoma konkurso tvarka.

Tos tvarkos taip pat galima laikytis siekiant sudaryti rezervą priimant į darbą ateityje.

<...>

45 straipsnis

1. Sprendimus dėl paaukštinimo priima Paskyrimų tarnyba, atsižvelgdama į 6 straipsnio 2 dalį. Pareigūno pareigos paaukštinamos paskiriant jį į aukštesnį jo pareigų grupės lygį. Pareigos gali būti paaukštintos tik pareigūnams, atrinktiems iš ne mažiau kaip dvejus metus savo lygyje išdirbusių pareigūnų, apsvarsčius pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnus. Lygindama nuopelnus, Paskyrimų tarnyba visų pirma atsižvelgia į ataskaitas apie pareigūnus, kalbas, kurias jie vartoja atlikdami savo pareigas, išskyrus tą kalbą, apie kurios nuodugnų mokėjimą jie yra pateikę įrodymų pagal 28 straipsnio f dalį [punktą], ir, kai reikia, jų atliekamų pareigų lygį.

2. Prieš pirmą kartą po įdarbinimo paaukštinant pareigūno pareigas, jis turi įrodyti, jog sugeba dirbti vartodamas trečiąją kalbą iš išvardytų EB sutarties 314 straipsnyje. Institucijos tarpusavio susitarimu patvirtina bendras šios dalies įgyvendinimo taisyklės. Šiose taisyklėse turi būti įtrauktas reikalavimas sudaryti pareigūnams galimybę mokytis trečiosios kalbos ir nustatyta išsami pareigūnų gebėjimo dirbti vartojant trečiąją kalbą įvertinimo tvarka, kaip numatyta III priedo 7 straipsnio 2 dalies d punkte.“

- 4 Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 7 straipsnyje nustatyta:

„1 straipsnis

1. Konkurso skelbimą parengia paskyrimų tarnyba, pasitarusi su Jungtiniu komitetu.

Jame turi būti nurodyti šie dalykai:

- a) konkurso pobūdis (institucijos vidaus konkursas, institucijų vidaus konkursas, atviras konkursas, tam tikrais atvejais, dviem ar daugiau institucijų bendri konkursai);
- b) konkurso tipas (kai taikomos arba užduotys, arba testai, arba ir užduotys, ir testai) [konkursas vertinant kvalifikaciją, rengiant egzaminus, vertinant kvalifikaciją ir rengiant egzaminus];
- c) pareigos ir užduotys, kurias toje tarnyboje reikia atlikti, ir siūloma pareigų grupė bei lygis;
- d) tarnybos nuostatų 5 straipsnio 3 dalyje nustatyti reikalavimai dėl diplomų ir kitų oficialias kvalifikacijas įrodančių dokumentų arba toms pareigoms užimti reikalingos patirties [reikalinga patirtis];

- e) jeigu konkurse taikomi testai [jeigu konkursas organizuojamas rengiant egzaminus], nurodoma, kokio jie bus pobūdžio ir kaip jie bus vertinami;
- f) atitinkamais atvejais – kalbų mokėjimas, būtinas dėl tam tikro pareigų pobūdžio;
- g) tam tikrais atvejais – amžiaus riba ir bet koks amžiaus ribos pratęsimas, jeigu taikoma Bendrijų tarnautojams, dirbusiems ne mažiau kaip vienerius metus;
- h) galutinė paraiškų dalyvauti konkurse pateikimo data;
  - i) visos išimtys pagal Tarnybos nuostatų 28 straipsnio a punktą.

Atvirų, dviem ar daugiau institucijų bendrų konkursų skelbimus pasikonsultavusi su bendru Jungtinių komitetu parengia Tarnybos nuostatų 2 straipsnio 2 dalyje nurodyta paskyrimų tarnyba.

2. Ne mažiau kaip prieš mėnesį iki galutinės paraiškų pateikimo dalyvauti konkurse datos arba, atitinkamais atvejais, ne mažiau kaip prieš du mėnesius iki testavimo [egzaminų] pradžios, informacija apie atvirus konkursus skelbiama *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. Trijų Europos Bendrijų institucijose visi konkursai skelbiami laikantis tų pačių terminų.

<...>

7 straipsnis

1. Institucijos, pasitarusios su Tarnybos nuostatų komitetu, paveda Europos personalo atrankos tarnybai [toliau – EPSO] imtis reikalingų priemonių užtikrinant, kad atliekant Bendrijų pareigūnų atrankos procedūras ir įvertinimo procedūras, minėtas Tarnybos nuostatų 45 ir 45a straipsniuose, būtų taikomi vienodi standartai.

2. [EPSO] užduotis yra:

- a) atskirų institucijų prašymu organizuoti atvirus konkursus;

<...>

d) prisiimti bendrą atsakomybę už kalbinių sugebėjimų įvertinimo apibrėžimą ir organizavimą užtikrinant, kad Tarnybos nuostatų 45 straipsnio 2 dalies reikalavimai būtų vykdomi darniai ir nuosekliai.

<...>“

- 5 EPSO buvo įsteigta 2002 m. liepos 25 d. Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Teisingumo Teismo, Audito Rūmų, Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto, Regionų komiteto ir Europos ombudsmeno sprendimu 2002/620/EB (OL L 197, p. 53; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 46). Remiantis šio sprendimo 2 straipsnio 1 dalies pirmu sakiniu, EPSO priskirta vykdyti atranką, kurią vykdyti, be kita ko, pagal Tarnybos nuostatų III priedą gali ši sprendimą pasirašiusių institucijų paskyrimų tarnybos. Sprendimo 2002/620 4 straipsnio paskutiniame sakinyje numatyta, kad visi apeliaciniai skundai dėl šiais klausimais priimtų sprendimų pateikiami Europos Komisijai.
- 6 EPSO vaidmuo buvo paaiškintas Tarnybos nuostatų III priedo 7 straipsnyje, įterptame Reglamentu Nr. 723/2004.

Ginčo aplinkybės

- 7 2007 m. vasario 28 d. EPSO, siekdama sudaryti, pirma, informacijos, ryšių ir žiniasklaidos srities administratorių (AD 5) ir, antra, ryšių ir informacijos srities padėjėjų (AST 3) rezervo sąrašus laisvoms darbo vietoms Europos Sąjungos institucijose užimti, paskelbė pranešimus apie viešuosius konkursus EPSO/AD/94/07 ir EPSO/AST/37/07 *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* tik anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.
- 8 2007 m. gegužės 8 d. EPSO, siekdama sudaryti informacijos srities (biblioteka / dokumentacija) administratorių (AD 5) rezervo sąrašą laisvoms darbo vietoms, be kita ko, Europos Parlamente užimti, paskelbė pranešimą apie viešąjį konkursą EPSO/AD/95/07 *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* tik anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.
- 9 Ginčijamų pranešimų apie konkursus I. A punkto, kuriuo reglamentuojamos leidimo dalyvauti konkurse sąlygos, dalyje „Kalbų mokėjimas“ buvo numatyta, kad visi kandidatai turi labai gerai mokėti vieną iš Europos Sąjungos oficialiųjų kalbų (toliau – oficialiosios kalbos) kaip pagrindinę kalbą ir pakankamai gerai anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą kaip antrąją kalbą, kuri būtinai turi skirtis nuo pagrindinės kalbos. Be to, toje pačioje dalyje buvo numatyta, kad, siekiant užtikrinti bendro turinio tekstų ir bet kokio komunikavimo tarp EPSO ir kandidatų aiškumą ir supratimą, kvietimai dalyvauti konkrečiuose testuose ir egzaminuose ir visas susirašinėjimas tarp EPSO arba atrankos komisijos sekretoriato ir kandidatų bus vykdomas išimtinai anglų, prancūzų arba vokiečių kalbomis. Ginčijamų pranešimų apie konkursus I. B punkte taip pat buvo nurodyta, kad atrankos testai vyks „anglų, prancūzų arba vokiečių kalbomis ([antrąja] kalba)“.
- 10 Ginčijamų pranešimų apie konkursus II. A punkto, susijusio su pareigų pobūdžiu ir leidimo dalyvauti konkurse sąlygomis, dalyje „Kalbų mokėjimas“ buvo numatyta, jog tam, kad būtų leista laikyti rašytinius egzaminus, kandidatai turi labai gerai mokėti vieną iš oficialiųjų kalbų kaip pagrindinę kalbą ir pakankamai gerai anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą kaip antrąją kalbą, kuri būtinai turi skirtis nuo pagrindinės kalbos. Ginčijamų pranešimų apie konkursus II. B punkte taip pat buvo numatyta, kad rašytiniai egzaminai vyks „anglų, prancūzų arba vokiečių kalbomis ([antrąja] kalba)“.
- 11 2007 m. birželio 20 d. ir liepos 13 d. EPSO paskelbė du pranešimų apie ginčijamus konkursus pakeitimus visomis *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* kalbomis (C 136 A, p. 1 ir C 160, p. 14). 2007 m. birželio 20 d. paskelbtame pakeitime nurodyta, kad, kiek tai susiję su konkursu EPSO/AD/94/07, kandidatai turėjo turėti arba diplomą, kuriuo patvirtinamas bent trejų metų universitetinis išsilavinimas atitinkamoje, t. y. informacijos, ryšių ir žiniasklaidos srityje, arba diplomą, kuriuo patvirtinamas trejų metų universitetinis išsilavinimas bet kurioje kitoje srityje, ir bent trejų metų profesinę patirtį, susijusią su pareigų pobūdžiu. Kiek tai susiję su konkursu EPSO/AST/37/07, taip pat buvo nurodyta, kad, atsižvelgiant į kvalifikaciją, kandidatai privalo turėti 3 arba 6 metus profesinės patirties. 2007 m. liepos 13 d. paskelbtame pakeitime buvo nurodyta, kad, kiek tai susiję su konkursu EPSO/AD/95/07, kandidatai turėjo turėti trejų metų universitetinį išsilavinimą informacijos (biblioteka / dokumentacija) srityje arba trejų metų universitetinį išsilavinimą ir specializuotą išsilavinimą šioje srityje, taip pat tai, kad profesinės patirties nereikalaujama. Be to, šiuose dviejuose pakeitimuose daroma aiški nuoroda į Oficialiajame leidinyje anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis paskelbtą visą ginčijamų pranešimų apie konkursus versiją ir nustatytas naujas registravimosi į šiuos konkursus terminas.

Bendrajame Teisme pareikšti ieškiniai ir skundžiamas sprendimas

- 12 2007 m. gegužės 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktu pareiškimu Italijos Respublika pareiškė ieškinį dėl pranešimų apie konkursus EPSO/AD/94/07 ir EPSO/AST/37/07 panaikinimo. Lietuvos Respublika įstojo į bylą siekdama palaikyti Italijos Respublikos reikalavimus šioje byloje, įregistruotoje numeriu T-166/07.

- 13 2007 m. liepos 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktu pareiškimu Italijos Respublika pareiškė ieškinį dėl pranešimo apie konkursą EPSO/AD/95/07 panaikinimo. Graikijos Respublika įstojo į bylą siekdama palaikyti Italijos Respublikos reikalavimus šioje byloje, įregistruotoje numeriu T-285/07.
- 14 2009 m. lapkričio 9 d. nutartimi bylos T-166/07 ir T-285/07 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.
- 15 Italijos Respublika iš esmės ginčijo, pirma, tai, kad *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* kitomis nei anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis nebuvo paskelbtas visas pranešimų apie konkursus tekstas, ir, antra, tai, kad antrosios kalbos, kuri gali būti vartojama dalyvaujant nagrinėjamuose konkursuose, komunikuojant su EPSO ir laikant egzaminus, pasirinkimas savavališkai apribotas tik trimis kalbomis.
- 16 Atmetęs Komisijos pateiktą prašymą nenagrinėti ieškinio, Bendrasis Teismas išnagrinėjo, pirma, EB 290 straipsnio pažeidimu pagrįstą ieškinio pagrindą ir, antra, Reglamento Nr. 1 1, 4, 5 ir 6 straipsnių pažeidimu pagrįstą ieškinio pagrindą. Trečia, jis išreiškė savo poziciją dėl ieškinio pagrindo, pagrįsto nediskriminavimo, proporcingumo ir daugiakalbystės principų pažeidimu. Šio į dvi dalis suskirstyto ieškinio pagrindo pirmoje dalyje buvo kalbama apie viso aptariamų pranešimų apie konkursus teksto paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* tik anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis atitiktį šiems trimis principams. Šio ieškinio pagrindo antroje dalyje buvo kalbama apie antrosios kalbos pasirinkimo iš trijų kalbų, kurios gali būti vartojamos dalyvaujant nagrinėjamuose konkursuose, komunikuojant su EPSO ir laikant egzaminus, atitiktį tiems patiems principams. Ketvirta, Bendrasis Teismas išnagrinėjo teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu pagrįstą ieškinio pagrindą, siekdamas nustatyti, ar paskelbiant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* aptariamus pranešimus apie konkursus buvo pažeistas šis principas, nes toks paskelbimas prieštarauja iki 2005 m. liepos mėn. gyvavusiai nusistovėjusiai praktikai, pagal kurią *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* visas pranešimų apie viešuosius konkursus tekstas skelbiamas visomis oficialiosiomis kalbomis. Galiausiai Bendrasis Teismas išnagrinėjo ieškinio pagrindus, pagrįstus ginčijamų pranešimų apie konkursus motyvavimo stoka ir piktnaudžiovimu įgaliojimais.
- 17 Bendrasis Teismas atmetė visus šiuos ieškinio pagrindus, taigi ir ieškinius dėl panaikinimo.

Apeliacinėje instancijoje šalių pateikti reikalavimai

- 18 Italijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:
  - panaikinti skundžiamą sprendimą,
  - priimti sprendimą byloje ir panaikinti nagrinėjamus pranešimus apie konkursus,
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 19 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
  - atmesti apeliacinį skundą,
  - priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.
- 20 Graikijos Respublika prašo, kad Teisingumo Teismas patenkintų atsiliepiamą į apeliacinį skundą ir panaikintų 2010 m. rugsėjo 13 d. Bendrojo Teismo sprendimą bylose T-166/07 ir T-285/07.
- 21 Lietuvos Respublika nepateikė atsiliepiamo į apeliacinį skundą.

Dėl apeliacinio skundo

- 22 Apeliacinis skundas grindžiamas septyniais pagrindais.’

Šalių argumentai

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas

- 23 Pirmasis pagrindas susijęs su EB 290 straipsnio ir Reglamento Nr. 1 6 straipsnio pažeidimu.
- 24 Jis pateiktas dėl skundžiamo sprendimo 41 ir 42 punktų, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad EB 290 straipsnis nagrinėjama pranešimais apie konkursus nepažeidžiamas, nes juos Komisija priėmė remdamasi kompetencija, suteikta Bendrijos institucijoms Reglamento Nr. 1 6 straipsniu, kuriuo institucijoms aiškiai leidžiama savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais. Darydamas nuorodą į generalinio advokato M. Poiarės Maduro išvados byloje, kurioje priimtas 2005 m. kovo 15 d. Sprendimas *Ispanija prieš Eurojustą* (C-160/03, Rink. p. I-2077), 48 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką, Bendrasis Teismas minėtuose punktuose nusprendė, jog institucijoms tam, kad būtų užtikrintas tinkamas jų veikimas, reikia pripažinti tam tikrą funkcinę autonomiją, kai jos vykdo Reglamento Nr. 1 6 straipsniu suteiktą kompetenciją.
- 25 Italijos Respublika tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė EB 290 straipsnį ir Reglamento Nr. 1 6 straipsnį, nes pripažino Komisijos kompetenciją priimti nagrinėjamus pranešimus, nors, pirma, Komisija niekuomet nėra priėmusi darbo tvarkos taisyklių tam, kad būtų nustatytos Reglamento Nr. 1 taikymo sąlygos, antra, pranešimas apie konkursą nėra darbo tvarkos taisyklės ir, trečia, Komisija per EPSO veikė vietoje Tarybos, kai norėjo nustatyti kalbinį režimą tokioje svarbioje srityje kaip konkursai pareigoms Sąjungos administracijoje užimti, tik taikydama administracinę praktiką.
- 26 Darydama nuorodą į 2010 m. birželio 15 d. Europos Sąjungos tarnautojų teismo sprendimą *Pachtitis prieš Komisiją* (F-35/08), t. y. sprendimą, dėl kurio tuo metu, kai Graikijos Respublika pateikė atsiliėpimą į apeliacinį skundą, Komisija buvo pateikusi apeliacinį skundą, atmetą 2011 m. gruodžio 14 d. Bendrojo Teismo sprendimu *Komisija prieš Pachtitis* (T-361/10 P, Rink. p. II-8225), Graikijos Respublika pažymi, kad EPSO neturi įgaliojimų nustatyti konkurso kalbą ne vien dėl to, kad tai reiškia, jog nustatomas institucijos kalbinis režimas, nors tai priklauso Tarybos kompetencijai, bet ir dėl to, kad kalbos yra „egzaminų dalykas“ ir yra žinių, kurias turi įvertinti konkurso komisija, dalis. Jai kyla klausimas dėl skundžiamo sprendimo 41 punkte nurodytos „funkcinės autonomijos“, kuri grindžiama Reglamento Nr. 1 6 straipsniu ir kurią Bendrasis Teismas yra pripažinęs institucijoms, buvimo. Ji daro išvadą, kad reglamentas naudojamas siekiant išvengti vienbalsiškumo, kurio reikalaujama pagal EB 290 straipsnį.
- 27 Komisija mano, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos. Ji primena, kad būtinumas pripažinti institucijoms tam tikrą funkcinę autonomiją išplaukia iš Teisingumo Teismo praktikos. Todėl Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad pranešimai apie konkursus yra šių savarankiško organizavimo įgaliojimų išraiška. Tai, kad Komisija nepriėmė vidaus taisyklių, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 1 6 straipsnį, nesvarbu, nes ši nuostata yra tik platesnių savarankiško organizavimo įgaliojimų išraiška.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas

- 28 Antrasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1 1 ir 4–6 straipsnių pažeidimu.

- 29 Jis pateiktas dėl skundžiamo sprendimo 52–57 punktų. Skundžiamo sprendimo 52 punkte Bendrasis Teismas, visų pirma darydamas nuorodą į 2005 m. spalio 5 d. Sprendimo *Rasmussen prieš Komisiją* (T-203/03, Rink. VT p. I-A-279 ir II-1287) 60 punktą, priminė nusistovėjusią teismų praktiką, pagal kurią „Reglamentas Nr. 1 netaikomas institucijų ir jų pareigūnų bei tarnautojų santykiams, nes jame tik įtvirtintas kalbinis režimas, taikytinas institucijų ir valstybės narės ar asmens, patenkančio į vienos iš valstybių narių jurisdikciją, santykiams“. Skundžiamo sprendimo 53 punkte, visų pirma darydamas nuorodą į 2001 m. vasario 7 d. Sprendimo *Bonaiti Brighina prieš Komisiją* (T-118/99, Rink. VT p. I-A-25 ir II-97) 13 punktą, Bendrasis Teismas nusprendė, kad „pareigūnai ir kiti Bendrijų tarnautojai, taip pat kandidatai į šias pareigas, patenka tik į Bendrijų jurisdikciją“, be to, „Reglamento Nr. 1 6 straipsniu institucijoms aiškiai leidžiama savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais“. Skundžiamo sprendimo 54 punkte jis pateisino kandidatų į tokias pareigas prilyginimą, kiek tai susiję su taikytinu kalbiniu režimu, Bendrijų pareigūnams ir kitiems tarnautojams „tuo, kad ryšį su institucija šie kandidatai užmezga vien siekdami būti įdarbinti į pareigūnų ar tarnautojų pareigas, kurioms atlikti reikia tam tikrų kalbos žinių, todėl šių žinių gali būti reikalaujama Bendrijos nuostatomis, taikytinomis skiriant į nagrinėjamas pareigas“. Remdamasis tuo jis skundžiamo sprendimo 55 ir 56 punktuose padarė išvadą, kad „Reglamento Nr. 1 1, 4 ir 5 straipsniai netaikomi ginčijamiems pranešimams apie konkursus“ ir „pasirinkti kalbą, kuria išorės šaltiniuose bus skelbiamas pranešimas apie įdarbinimo konkursą, <...> turi institucijos“.
- 30 Italijos Respublika vėl pažymi, kad Komisija nepriėmė darbo tvarkos taisyklių pagal Reglamento Nr. 1 6 straipsnį. Ji, be to, tvirtina, kad pranešimas apie konkursą yra bendro taikymo dokumentas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1 4 straipsnį, nes jis gali dominti visus Bendrijos piliečius, ir kad pranešimas bet kuriuo atveju yra specialus konkursui taikomas aktas. Tai patvirtina Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 dalis, kuria įpareigojama pranešimus apie konkursus skelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Galiausiai ši valstybė narė ginčija tai, kad kandidatai prilyginami pareigūnams ir kitiems tarnautojams, ir pabrėžia, kad kandidatas yra Sąjungos pilietis, kuris turi pagrindinę viešąją subjekcinę teisę užimti pareigas Sąjungos viešojoje tarnyboje ir tuo metu, kai pateikia paraišką dalyvauti įdarbinimo kurioje nors institucijoje konkurse, bet kuriuo atveju joje nedirba.
- 31 Graikijos Respublika tvirtina, kad egzistuoja prieštaravimas tarp, viena vertus, skundžiamo sprendimo 41 ir 42 punktų, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijami pranešimai apie konkursus buvo priimti remiantis institucijoms Reglamento Nr. 1 6 straipsniu suteikta diskrecija, ir, kita vertus, šio sprendimo 52–58 punktų, kuriuose jis atmetė Reglamento Nr. 1 1 ir 4–6 straipsnių pažeidimu pagrįstą ieškinio pagrindą motyvuodamas tuo, kad reglamentas netaikomas santykiams tarp Sąjungos institucijų ir jų pareigūnų. Graikijos Respublikos teigimu, Reglamentas Nr. 1 yra arba taikytinas, ir tokiu atveju jo 6 straipsnis yra svarbus, arba netaikytinas. Be to, ji teigia, kad minėto Sprendimo *Rasmussen* 60 punktas yra paprasčiausias teiginys, kuris nėra pagrįstas ir kuris, kartojamas tapo nusistovėjusia teismo praktika.
- 32 Komisija mano, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, visų pirma kiek tai susiję su kandidatų prilyginimu jau dirbantiems pareigūnams. Toks principas įtvirtintas ir Teisingumo Teismo praktikoje, siekiant pateisinti Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytų procedūrų taikymą tiems, kurie ketina jais tapti. Be to, pranešime apie konkursą apibrėžiamos taisyklės, taikomos jame dalyvaujantiems asmenims, taisyklės, išreiškiančios tik tarnybos interesą, taigi institucijos vidaus poreikius. Todėl toks pranešimas apie konkursą negali būti bendro taikymo dokumentas.
- 33 Komisija pažymi, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų III priede nustatytos pareigos siekiant užtikrinti vienodas galimybes gauti informacijos ir kalbos reikalavimai neišreiškiami kaip apibūdinantys „išorės“ režimą, t. y. santykius tarp institucijų ir išorinio pasaulio.

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas

- 34 Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas nediskriminavimo, proporcingumo, daugiakalbystės principų, be to, EB 12 straipsnio, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 22 straipsnio, ES 6 straipsnio 3 dalies, Reglamento Nr. 1 5 straipsnio, Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 ir 3 dalių ir galiausiai EB 230 straipsnio pažeidimu.
- 35 Jis susijęs su skundžiamo sprendimo 72–91 punktais, kuriuose Bendrasis Teismas išsakė savo poziciją dėl ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su ginčijamų pranešimų apie konkursus paskelbimu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis ir minėtų pranešimų apie konkursus pakeitimų paskelbimu šiame leidinyje visomis oficialiosiomis kalbomis.
- 36 Skundžiamo sprendimo 72 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „nei kuria nors Bendrijos teisės nuostata, nei principu nereikalaujama, kad pranešimai apie konkursus Oficialiajame leidinyje visuomet būtų skelbiami visomis oficialiosiomis kalbomis“. Tačiau to sprendimo 74 punkte jis priminė, kad „nors siekdama reglamentuoti kai kuriuos personalo įdarbinimo procedūros aspektus administracija turi teisę imtis priemonių, kurios jai atrodo tinkamos, vis dėlto dėl šių priemonių neturi atsirasti kandidatų į konkrečias pareigas diskriminacija dėl kalbos“. Minėto sprendimo 84 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, „kad visas ginčijamų pranešimų apie konkursus tekstas buvo paskelbtas tik anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis“. Tačiau to paties sprendimo 85 punkte jis nusprendė, kad *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* visomis oficialiosiomis kalbomis paskelbtais dviem pakeitimais, kuriais visuomenė trumpai informuojama apie ginčijamų pranešimų apie konkursus egzistavimą ir turinį ir kuriuose pateikiama nuoroda į leidinius anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis tam, kad būtų galima susipažinti su visu pranešimų tekstu, „buvo kompensuotas ginčijamų pranešimų apie konkursus nepaskelbimas Oficialiajame leidinyje visomis oficialiosiomis kalbomis“. Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 90 punkte nusprendė, kad „viso ginčijamų pranešimų apie konkursus teksto paskelbimas Oficialiajame leidinyje tik trimis kalbomis ir paskesnis sutrumpinto minėtų pranešimų pakeitimų teksto paskelbimas Oficialiajame leidinyje visomis oficialiosiomis kalbomis nėra EB 12 straipsniui prieštaraujanti kandidatų diskriminacija dėl kalbos, [kad juo] nepažeidžiama ES 6 straipsnio 3 dalis, kurioje tik nurodyta, kad Sąjunga gerbia nacionalinį savitumą, [ir kad juo] nepažeidžiamas Chartijos, kuri, be to, neturi privalomos teisinės galios, 22 straipsnis“.
- 37 Italijos Respublika tvirtina, kad atsižvelgęs į pranešimų apie konkursus pakeitimus Bendrasis Teismas pažeidė EB 230 straipsnį, nes akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo turinį priėmimo momentu. Be to, ji teigia, kad pakeitimų paskelbimas bet kuriuo atveju neleido kompensuoti pranešimų nepaskelbimo visomis oficialiosiomis kalbomis.
- 38 Italijos Respublikos manymu, Bendrojo Teismo motyvai susiję su tautologija, nes jis preziumuoja trijų kalbų mokėjimą motyvuodamas tuo, kad minėtuose pranešimuose buvo numatytos tik šios trys kalbos. Tačiau reikėjo būtų pateisinti apribojimą trimis kalbomis ir iš to kylančią diskriminaciją.
- 39 Graikijos Respublika taip pat teigia, kad pranešimai apie konkursus turėjo būti paskelbti visomis oficialiosiomis kalbomis, ir ginčija tai, kad pakeitimų paskelbimu buvo kompensuotas pradinis pažeidimas.
- 40 Komisija pažymi, kad šiame apeliacinio skundo pagrindu pateiktais argumentais nepaneigiami skundžiamo sprendimo 72, 73–76 ir 79–81 punktuose pateikti Bendrojo Teismo motyvai, kurių, jos manymu, pakanka to sprendimo rezoliucinei daliai pagrįsti. Siekiant išvengti situacijos, kai konkurse veltui dalyvauja tinkamos kvalifikacijos neturintys asmenys, pranešime apie konkursą bet kuriuo atveju turi būti nurodyti tarnybos interesais pagrįsti reikalavimai. Ji teigia, jog Bendrasis Teismas teisingai motyvavo savo išvadą, kad institucijos pareiga yra ne paskelbti pranešimą apie konkursą visomis oficialiosiomis kalbomis, o užtikrinti, kad pasirinktas paskelbimo metodas nebūtų kandidatų diskriminacijos šaltinis.

Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas

- 41 Ketvirtasis pagrindas grindžiamas taisyklių, susijusių su nediskriminavimu dėl kalbos, Reglamento Nr. 1 1 ir 6 straipsnių, Pareigūnų tarnybos nuostatų 1 d straipsnio 1 ir 6 dalių, 27 straipsnio antros pastraipos ir 28 straipsnio f punkto pažeidimu.
- 42 Šis pagrindas pateiktas dėl skundžiamo sprendimo 93–105 punktų, kuriuose Bendrasis Teismas išsakė savo poziciją dėl ieškinio pagrindo dalies, susijusios su antrosios kalbos pasirinkimu iš trijų kalbų dalyvauti aptariamuose konkursuose, komunikuoti su EPSO ir laikyti egzaminus, ir 105 punkte nusprendė, kad reikia atmesti visą ieškinio pagrindą, pagrįstą nediskriminavimo, proporcingumo ir daugiakalbystės principų pažeidimu.
- 43 Remdamasis generalinio advokato M. Poiarės Maduro išvada byloje, kurioje buvo priimtas minėtas Sprendimas *Ispanija prieš Eurojustą*, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 93 punkte priminė, „kad geras Bendrijos institucijų ir įstaigų veikimas gali objektyviai pateisinti ribotą vidaus komunikavimo kalbų pasirinkimą“. To sprendimo 94 punkte jis taip pat priminė, kad vienos ar kelių viduje vartojamų oficialiųjų kalbų pasirinkimu negali būti apribojamos vienodos Sąjungos piliečių galimybės įsidarbinti Bendrijos institucijų siūlomose darbo vietose. Tačiau minėto sprendimo 95 punkte jis konstatavo, „kad bet kuris nagrinėjamuose konkursuose dalyvaujantis kandidatas, turintis ginčijamais pranešimais apie konkursus reikalaujamų kalbos žinių, galėjo vienodomis sąlygomis užsiregistruoti ir dalyvauti įdarbinimo procedūrose“. Skundžiamo sprendimo 99 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „Italijos Respublika nenurodė jokių konkrečių faktų, kuriais galima būtų paneigti nagrinėjamais pranešimais apie konkursus reikalaujamų kalbos žinių svarbą, [ir kad ji] dėl to negali teigti, jog šis reikalavimas nėra objektyviai nulemtas tarnybos poreikių“. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad dėl nuorodos visomis oficialiosiomis kalbomis nepaskelbimo iš pradžių kandidatai, kurių pagrindinė kalba nėra anglų, prancūzų arba vokiečių, neatsidūrė nepalankesnėje situacijoje, nes dviem vėliau paskelbtais pakeitimais buvo pratęstas dalyvavimo nagrinėjamuose konkursuose paraiškų pateikimo terminas. Galiausiai minėto sprendimo 101 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad nors ginčijamuose pranešimuose apie konkursus nurodytos sritys reikalauja labai įvairių kalbos žinių, to, kad pagrindinė kalba, kurios puikiai mokėjimo reikalaujama minėtais pranešimais, gali būti bet kuri oficialioji kalba, pakanka užtikrinti labai įvairias kalbos žinias įdarbinant šiuos pranešimų reikalavimus atitinkančius kandidatus.
- 44 Šiuo apeliacinio skundo pagrindu Italijos Respublika teigia, jog tai, kad antrąja kalba, skirta komunikuoti su EPSO ir laikyti konkurso egzaminus, pripažįstamos tik trys oficialiosios kalbos, yra diskriminacija dėl kalbos, visų pirma kitų kalbų, kurios nebuvo pasirinktos kaip antroji kalba, atžvilgiu, taip pat valstybių narių piliečių, kurie moka dar vieną oficialiąją kalbą, kuri nėra viena iš trijų pasirinktų kalbų, atžvilgiu. Ji tvirtina, kad institucijų teisė savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti kalbinio režimo taikymo sąlygas susijusi tik su institucijų vidaus veikimu, o ne su išorinių konkursų vykdymu, ir bet kuriuo atveju nė viena institucija nepriėmė nuostatų šiuo klausimu.
- 45 Be to, ši valstybė narė teigia, kad, atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų 27 straipsnio antroje pastraipoje numatytą draudimo rezervuoti darbo vietas konkrečios valstybės narės piliečiams principą, kalbų vartojimo institucijų viduje apribojimai turi būti laikomi išimtimis, kurios privalo būti tinkamai pateisintos. Be to, Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnyje paaiškinta, kad antroji kalba gali būti pasirinkta iš bet kurių Sąjungos kalbų, ir pirmenybė šiuo atžvilgiu neteikiama nė vienai iš jų. Remdamasi tuo minėta valstybė narė daro išvadą, kad pasirinktinės kalbos turi būti kuo neutralesnės, atsižvelgiant į reikalaujamą kvalifikaciją, o tai reiškia, kad gali būti pasirinktos visos Sąjungos kalbos. Italijos Respublikos teigimu, teisingai aiškinant Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnio f punktą darytina išvada, kad profesinės kvalifikacijos, būtinos praeiti atranką, veiksmingam ir nediskriminaciniam vertinimui kandidato kalbos žinios neturėtų turėti lemiamos įtakos. Tokį aiškinimą patvirtina Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnis, pagal kurį pranešime apie konkursą atitinkamais atvejais turi būti nurodytas kalbų mokėjimas, būtinas dėl tam tikro pareigū

pobūdžio. Šioje nuostatoje numatyti apribojimai paprasčiausiai yra tik galimi atvejai. Pranešime apie konkursą jie turi būti motyvuojami ir grindžiami tuo, kas būtina „atlikti savo pareigas“, ir „tam tikru pareigų pobūdžiu“. Tačiau ginčijamuose pranešimuose apie konkursus šių taisyklių nesilaikyta.

- 46 Italijos Respublika ginčija sprendimo 98 ir 99 punktuose išsakytą Bendrojo Teismo teiginį, kad ji neįrodė, jog trijų kalbų pasirinkimas kaip kalbų, kuriomis bus laikomi egzaminai, atsižvelgiant į nagrinėjamų konkursų tikslą, buvo netinkamas. Ji teigia, kad įrodinėjimo pareigą turėjo ne ji, o Komisija, nes ši institucija rėmėsi taisyklių, pagal kurias visos Bendrijos kalbos yra oficialiosios ir darbo kalbos, išimtimi.
- 47 Italijos Respublika neneigia institucijų vidaus organizacinių poreikių ir netgi praktikos svarbos. Tačiau ji mano, kad kai ši svarba pasireiškia Europos piliečių kalbų vartojimo galimybių apribojimais, ja turi būti remiamasi taikant skaidrias ir tinkamas taisykles. Institucijos turi paaiškinti poreikių, galinčių lemti kalbinius apribojimus ne tik institucijų viduje, bet *a fortiori* įdarbinimo konkursuose, – kurie nėra paprasčiausias institucijų vidaus klausimas, – pobūdį ir procedūrines sąlygas, kuriomis tokie apribojimai gali būti nustatyti. Šios valstybės narės teigimu, naudojimasis diskrecija, pagrįstas tik tariamos faktinės praktikos svarba, kai lygis arba kriterijai nežinomi, yra nepriimtinas.
- 48 Komisija pabrėžia, kad Italijos Respublika neginčija to, jog egzistuoja objektyvus institucijų poreikis, pateisinantis antrosios konkurso kalbos pasirinkimo apribojimą konkrečiomis trimis oficialiosiomis kalbomis. Be to, ji primena, kad šie poreikiai yra pripažinti teismų praktikoje (2005 m. balandžio 5 d. Sprendimas *Hendrickx prieš Tarybą*, T-376/03, Rink. VT p. I-A-83 ir II-379). Galiausiai ji teigia, kad skundžiamo sprendimo 95 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, jog „bet kuris nagrinėjamuose konkursuose norintis dalyvauti asmuo, turintis aptariamais pranešimais apie konkursus reikalaujamų kalbos žinių, galėjo vienodomis sąlygomis užsiregistruoti ir dalyvauti įdarbinimo procedūrose“, yra fakto konstatavimas, kurio Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą, neturi tikrinti.

Penktasis apeliacinio skundo pagrindas

- 49 Penktasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su ES 6 straipsnio 3 dalies pažeidimu, nes šiame straipsnyje apibrėžiamas teisėtų lūkesčių apsaugos principas kaip pagrindinė teisė, kylanti iš valstybių narių bendrų konstitucinių tradicijų.
- 50 Jis pateiktas dėl skundžiamo sprendimo 110–115 punktų, kuriuose Bendrasis Teismas atmetė šio principo pažeidimu pagrįstą ieškinio pagrindą. Bendrasis Teismas, be kita ko, nusprendė, kad „niekas negali remtis šio principo pažeidimu nesant konkretaus administracijos pateikto užtikrinimo“ (to sprendimo 110 punktas) ir „kad vien praktika <...> neprilygsta aiškiai, besąlyginei ir nuosekliai [kaip tai suprantama pagal teismų praktiką] informacijai“ (to sprendimo 112 punktas).
- 51 Italijos Respublika tvirtina, kad paneigęs teisėtų lūkesčių buvimą dėl to, jog nebuvo pateikta jokio užtikrinimo, neatsižvelgiant į kelis dešimtmečius egzistuojančios praktikos, kurios buvimą yra konstatavęs pats Bendrasis Teismas, apimtį, šis teismas pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą. Perėjimas prie trikalbystės be išankstinio pranešimo ir pateisinimo galėjo diskriminuoti tuos, kurie pagrįstai ketino dalyvauti konkursuose į Europos tarnybą mokėdami kitas ir iki tol be jokių problemų priimtinas kalbas.
- 52 Komisija mano, kad Bendrasis Teismas šiuo atžvilgiu teisės klaidos nepadarė.

Šeštasis apeliacinio skundo pagrindas

- 53 Šeštasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su EB 253 straipsnio, kuriame reglamentuota pareiga motyvuoti aktus, pažeidimu.

- 54 Jis pateiktas dėl skundžiamo sprendimo 125 ir 126 punktų. To sprendimo 125 punkte Bendrasis Teismas priminė, „kad pagrindinė pranešimo apie konkursą užduotis yra kuo tiksliau informuoti suinteresuotuosius asmenis apie sąlygų, reikalaujamų norint užimti atitinkamas pareigas, pobūdį, kad jie galėtų įvertinti, pirma, ar gali dalyvauti konkurse, ir, antra, kokie patvirtinamieji dokumentai svarbūs konkurso komisijos darbui ir dėl to turi būti pridėti prie paraiškos dalyvauti konkurse“. To sprendimo 126 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad „administracija neprivalo ginčijamuose pranešimuose apie konkursus pateisinti trijų kalbų, kurios turi būti vartojamos kaip antroji kalba dalyvaujant konkursuose ir laikant egzaminus, pasirinkimo, nes yra aišku, kad [toks pasirinkimas] atitinka jos vidaus reikalavimus“.
- 55 Italijos Respublika teigia, kad Bendrasis Teismas supainiojo pranešimų apie konkursus paskirtį ir jų motyvavimą. Pranešimais įgyvendinamos Pareigūnų tarnybos nuostatų teikiamos galimybės taikyti kalbinius apribojimus ir dėl to juose turi būti nurodytas aiškus funkcinis ryšys tarp įvykdytinų užduočių pobūdžio arba tarnybos poreikių ir atrankos procedūrai taikomų kalbinių apribojimų. Absoliuti tyla tariamų „vidinių poreikių“ buvimo ir pobūdžio klausimais neleidžia teismams ir akto adresatams atlikti Komisijos pasirinkimo kontrolės. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad su atitinkamais tarnybos poreikiais susijęs motyvavimas gali būti grindžiamas pranešime apie konkursą esančiomis ribojančiomis nuostatomis.
- 56 Komisija primena, kad būtinumas motyvuoti priklauso nuo aptariamo akto pobūdžio ir tikslo. Nagrinėjamu atveju kalbama ne apie įpareigojančius, o apie informacinius aktus, būtent kvietimus dalyvauti konkursuose. Ji mano, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 126 punkte pagrįstai padarė išvadą, jog nebuvo reikalinga motyvuoti trijų vartotinių kalbų pasirinkimo.

Septintasis apeliacinio skundo pagrindas

- 57 Septintasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas su pranešimų apie konkursus pobūdžiu ir tikslu susijusių materialinių teisės normų, visų pirma Pareigūnų tarnybos nuostatų 1 d straipsnio 1 ir 6 dalių, 28 straipsnio f punkto ir 27 straipsnio antros pastraipos pažeidimu.
- 58 Jis pateiktas dėl skundžiamo sprendimo 128–135 punktų, kuriuose Bendrasis Teismas, be kita ko, nusprendė, kad EPSO nepiktnaudžiavo diskrecija, nes kalbinio konkursų režimo nenaudojo tikslams, kurie neatitiktų jai pavestų užduočių. Italijos Respublika ginčija to sprendimo 133 punktą, kuriame Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „konkurso komisija saistoma pranešimo apie konkursą ir visų pirma jame nustatytų leidimo dalyvauti konkurse sąlygų“, ir to sprendimo 134 punktą, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad „EPSO negali būti priekaištaujama dėl to, kad ši nagrinėjamuose pranešimuose apie konkursus nustatė kalbos reikalavimus, dėl kurių, kaip leidimo dalyvauti konkurse sąlygų, kai kurie potencialūs kandidatai gali netekti galimybės dalyvauti konkurse, ir visų pirma dėl to, kad taikė paskelbimo sąlygas, praktiškai sudarančias kliūčių dalyvauti nagrinėjamuose konkursuose suinteresuotiesiems asmenims, jeigu jie neatitinka šių kalbos žinių reikalavimų“.
- 59 Italijos Respublikos teigimu, kalbos reikalavimai skiriasi nuo profesinių reikalavimų. Kalbos reikalavimus turi tikrinti konkurso komisija per atrankos procedūrą, o ne pranešimą apie konkursą paskelbusi institucija prieš šią procedūrą. Preliminarūs kalbiniai apribojimai, t. y. numatytieji pranešime apie konkursą, leistini tik tuo atveju, jeigu jie susiję su įrodytais tarnybos poreikiais. Tačiau nagrinėjamu atveju Komisija nagrinėjamuose pranešimuose apie konkursus nenurodė apskritai jokio apribojimus pateisinančio kalbos reikalavimo ir, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 134 punkto, tvirtino, kad minėti apribojimai „praktiškai sudaro kliūčių dalyvauti nagrinėjamuose konkursuose suinteresuotiesiems asmenims“, jeigu jie neįvykdo šiais pranešimais nustatytų ribojančių kalbos reikalavimų. Remdamasi tuo ši valstybė narė daro išvadą, kad nusprendęs, jog konkurso komisija neturi vertinti kandidatų kalbos žinių, nes pranešimą parengusi institucija pirminę suinteresuotųjų

asmenų atranką atlikti galėjo prevenciškai, remdamasi vien kalbos kriterijumi, Bendrasis Teismas pažeidė minėtas teisės nuostatas ir jas pagrindžiantį principą, pagal kurį pranešimais apie konkursus turi būti siekiama kuo labiau patikrinti kalbos žinias, būtinas užimti darbo vietas institucijose.

- 60 Komisija pažymi, kad Italijos Respublika pakartoja argumentus, kurie jau buvo pateikti kituose apeliacinio skundo pagrinduose, ir pati nurodo savo atsakymus į šiuos pagrindus. Ji dar kartą primena, kad Italijos Respublika neginčijo faktinės institucijose egzistuojančios situacijos realumo, kiek tai susiję su tam tikrų kalbų vartojimu siekiant palengvinti vidaus komunikavimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 61 Reikia kartu nagrinėti, pirma, pirmuosius tris apeliacinio skundo pagrindus, susijusius su nagrinėjamų pranešimų apie konkursus paskelbimu, ir, antra, paskutinius keturis apeliacinio skundo pagrindus, susijusius su sprendimu nustatyti, kad anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos yra antroji kalba, t. y. kalba, skirta komunikuoti su EPSO ir laikyti konkurso egzaminus.

Dėl trijų pirmųjų apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su pranešimų apie konkursus paskelbimu

- 62 Remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsniu, pranešimą apie konkursą parengia konkursą organizuojančios institucijos Paskyrimų tarnyba, pasitarusi su jungtiniu komitetu; pranešime apie konkursą turi būti pateikta tam tikra su konkursu susijusi informacija. Nuo to laiko, kai galioja Sprendimas 2002/620, įgaliojimus vykdyti atrankas, kurie šiame priede priskirti visų pirma minėtą sprendimą pasirašiusių institucijų paskyrimų tarnyboms, vykdo EPSO.
- 63 Šiame apeliaciniame skunde buvo nurodytos dvi teisės nuostatos, nustatančios pareigą paskelbti nagrinėjamus pranešimus apie konkursus visomis oficialiosiomis kalbomis, būtent Reglamento Nr. 1 4 straipsnis ir Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 dalis, siejama su Reglamento Nr. 1 5 straipsniu. Todėl reikia išnagrinėti pareigas, numatytas kiekvienoje iš šių teisės normų.
- 64 Reglamento Nr. 1 4 straipsnyje numatyta, kad reglamentai ir kiti bendro taikymo dokumentai rengiami oficialiosiomis kalbomis. Šiuo atžvilgiu Komisija pirmiausia teigia, kad Reglamentas Nr. 1 netaikytinas pranešimams apie konkursus, nes jie skirti tik pareigūnams prilygintiems asmenims, antra ir bet kuriuo atveju, kad pagal šio reglamento 6 straipsnį institucija turi teisę nustatyti pranešimo paskelbimo kalbą, ir galiausiai, kad pranešimai apie konkursus nėra bendro taikymo dokumentai.
- 65 Skundžiamo sprendimo 52 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad pagal nusistovėjusią Bendrojo Teismo praktiką Reglamentas Nr. 1 netaikomas institucijų ir jų pareigūnų bei tarnautojų santykiams, nes jame tik įtvirtintas kalbinis režimas, taikytinas institucijų ir valstybės narės ar asmens, patenkančio į vienos iš valstybių narių jurisdikciją, santykiams.
- 66 Bendrojo Teismo manymu, šis netaikymas pateisinamas, pirma, tuo, kad pareigūnai ir kiti tarnautojai, taip pat konkurse norintys dalyvauti asmenys, kiek tai susiję su Pareigūnų tarnybos nuostatų taikymu, patenka tik į Bendrijų jurisdikciją, ir, antra, Reglamento Nr. 1 6 straipsniu.
- 67 Šiuo atžvilgiu pirmiausia pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1 1 straipsnyje aiškiai nurodyta, kokios yra institucijų darbo kalbos, o šio reglamento 6 straipsnyje numatyta, kad institucijos gali savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais. Tačiau reikia konstatuoti, kad su nagrinėjamais pranešimais apie konkursus susijusios institucijos pagal Reglamento Nr. 1 6 straipsnį savo darbo tvarkos taisyklėse nesustatė, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais. Kaip pažymėjo generalinė advokatė savo išvados 29 punkte, visų pirma pranešimai apie konkursus šiuo atžvilgiu negali būti laikomi darbo tvarkos taisyklėmis.

- 68 Nesant pareigūnams ir tarnautojams taikytinų specialiųjų reglamentuojančių nuostatų ir nesant tokių nuostatų su nagrinėjama pranešimais apie konkursus susijusių institucijų darbo tvarkos taisyklėse, joks teisės aktas neleidžia daryti išvados, kad santykiai tarp institucijų ir jų pareigūnų bei tarnautojų visiškai nepatenka į Reglamento Nr. 1 taikymo sritį.
- 69 Juo labiau taip yra santykių tarp institucijų ir išorinio konkurso dalyvių, kurie iš esmės nėra nei pareigūnai, nei tarnautojai, atveju.
- 70 Toliau kalbant apie tai, ar pranešimams apie viešuosius konkursus, kaip antai ginčijamiems pranešimams apie konkursus, taikomas Reglamento Nr. 1 4 straipsnis arba Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 dalis, pakanka konstatuoti, jog pastarojoje nuostatoje konkrečiai nurodyta, kad pranešimas apie konkursą, kiek tai susiję su viešaisiais konkursais, turi būti paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.
- 71 Todėl, kadangi nebūtina nuspręsti, ar pranešimas apie konkursą yra bendro taikymo dokumentas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1 4 straipsnį, pakanka konstatuoti, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 dalį, siejamą su Reglamento Nr. 1 5 straipsniu, kuriame numatyta, kad *Europos Sąjungos oficialusis leidinys* leidžiamas visomis oficialiosiomis kalbomis, visas nagrinėjamų pranešimų apie konkursus tekstas turėjo būti paskelbtas visomis oficialiosiomis kalbomis.
- 72 Kadangi šiose nuostatose nenumatyta išimčių, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes skundžiamo sprendimo 85 punkte nusprendė, kad paskesniu 2007 m. birželio 20 d. ir liepos 13 d. pakeitimų, kuriuose buvo pateikta tik trumpa informacija, paskelbimu buvo kompensuotas viso pranešimų apie konkursus teksto nepaskelbimas minėtame leidinyje visomis oficialiosiomis kalbomis.
- 73 Bet kuriuo atveju, net jei šiuose pakeitimuose buvo tam tikra su konkursu susijusi informacija, remiantis prielaida, kad Europos Sąjungos piliečiai *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį* skaito savo gimtąja kalba ir ši kalba yra viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, potencialus kandidatas, kurio gimtoji kalba nėra viena iš tų, kuriomis paskelbtas visas nagrinėjamų pranešimų apie konkursus tekstas, turėjo gauti šį leidinį viena iš šių kalbų ir perskaityti pranešimą šia kalba prieš nuspręsdamas, ar ketina dalyvauti viename iš šių konkursų.
- 74 Toks kandidatas buvo nepalankesnėje situacijoje, palyginti su kandidatu, kurio gimtoji kalba yra viena iš trijų kalbų, kuriomis buvo paskelbtas visas nagrinėjamų pranešimų apie konkursus tekstas, kiek tai susiję su teisingu šių pranešimų supratimu ir terminu parengti ir išsiųsti dalyvavimo šiuose konkursuose paraišką.
- 75 Ši nepalankesnė situacija yra skirtingo požiūrio dėl kalbos, kuris draudžiamas Chartijos 21 straipsniu ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 dalimi ir kuris atsiranda dėl tokio paskelbimo, pasekmė. Minėto 1d straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad laikantis nediskriminavimo ir proporcingumo principų, bet koks apribojimas turi būti pagrįstas objektyviomis priežastimis ir juo turi būti siekiama teisėtų bendrojo intereso tikslų įgyvendinant personalo politiką.
- 76 Komisija per teismo posėdį paaiškino, kad nauja sutrumpintų pranešimų apie konkursus skelbimo praktika tapo reikalinga dėl darbo krūvio, susijusio su naujų valstybių įstojimu į Europos Sąjungą 2004 ir 2007 metais, ir visų pirma dėl staigaus oficialiųjų kalbų skaičiaus padidėjimo, o EPSO neturėjo pakankamai vertimo pajėgumų. Tačiau per posėdį buvo teigta, kad neatrodo, jog ši skelbimo praktika susijusi su įstojimu, nes tęsiasi ilgesnį laiką, kad pranešimų apie konkursus tekstai kartojasi ir dėl to tai neturėtų būti neįveikiamas darbo krūvis ir kad objektyvios vertimo pajėgumų problemos turi būti suderintos su visų Sąjungos piliečių teise susipažinti su pranešimais apie konkursus tomis pačiomis sąlygomis.

- 77 Tai reiškia, kad sutrumpintų pranešimų skelbimo praktika nesilaikoma proporcingumo principo ir dėl to atsiranda diskriminacija dėl kalbos, kuri draudžiama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnį.
- 78 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, nes nusprendė, kad paskelbiant nagrinėjamus pranešimus apie konkursus nei Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 dalis, siejama su Reglamento Nr. 1 5 straipsniu, nei tų pačių nuostatų 1d straipsnis nebuvo pažeisti.
- Dėl keturių paskutinių apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su sprendimu nustatyti, kad tam tikros kalbos yra antrosios kalbos, skirtos komunikuoti su EPSO ir laikyti konkurso egzaminus
- 79 Italijos Respublika, nors ir pripažįsta, kad absoliuti daugiakalbystė galėtų neigiamai paveikti darbo institucijose efektyvumą, kritikuoja aiškių, objektyvių ir numatomų taisyklių, susijusių su antrosios konkurso kalbos pasirinkimu, nebuvimą, o tai, jos teigimu, neleidžia kandidatui pasiruošti egzaminams. Be to, ji tvirtina, kad pareiga laikyti konkurso egzaminus ir testus antrąja kalba iš tiesų yra netinkama pirminės atrankos forma, nes, jos teigimu, kandidatas turėtų būti atrinktas atsižvelgiant visų pirma į jo profesinę kompetenciją ir tik paskui – į kalbos žinias.
- 80 Per posėdį Komisija nurodė, kad trys pasirinktos kalbos yra tos, kurios jau nuo seno plačiausiai vartojamos institucijose, ir kad vienas EPSO atliktas tyrimas rodo, jog nuo 2003 iki 2005 m., t. y. tuo metu, kai kandidatai galėjo pasirinkti antrąją kalbą, daugiau nei 90 % kandidatų kaip antrąją kalbą pasirinko anglų, prancūzų ir vokiečių kalbas. Be to, Komisija tvirtino, kad konkurso kalbų nurodymas pranešime apie konkursą leidžia kandidatams pasiruošti egzaminams.
- 81 Kaip priminta šio sprendimo 67 punkte, Reglamento Nr. 1 1 straipsnyje 23 kalbos nurodytos ne tik kaip oficialiosios, bet ir kaip Sąjungos institucijų darbo kalbos.
- 82 Be to, Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 dalyje numatyta, kad taikant šiuos nuostatus bet kokia diskriminacija, be kita ko, dėl kalbos yra draudžiama. Remiantis šio straipsnio 6 dalies pirmu sakiniu, bet koks nediskriminavimo ir proporcingumo principų taikymo apribojimas turi būti pagrįstas objektyviomis ir pagrįstomis priežastimis ir juo turi būti siekiama teisėtų bendrojo intereso tikslų įgyvendinant personalo politiką.
- 83 Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnio f punkte taip pat numatyta, jog pareigūną galima paskirti tik su sąlyga, kad jis įrodo, jog puikiai moka vieną iš Sąjungos kalbų ir patenkinamai – dar vieną iš Sąjungos kalbų. Nors šioje nuostatose paaiškinta, kad patenkinamas dar vienos kalbos mokėjimo reikalaujama, „kad [kandidatas] galėtų tinkamai atlikti savo pareigas“, joje nenurodyti kriterijai, į kuriuos gali būti atsižvelgta siekiant apriboti šios kalbos pasirinkimą iš 23 oficialiųjų kalbų.
- 84 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 1 dalies f punktą pranešime apie konkursą atitinkamais atvejais gali būti nurodytas kalbų mokėjimas, būtinas dėl tam tikro pareigų pobūdžio. Tačiau ši nuostata nereiškia bendro leidimo nukrypti nuo Reglamento Nr. 1 1 straipsnio reikalavimų.
- 85 Taigi minėtose nuostatose nenumatyta aiškių kriterijų, leidžiančių apriboti antrosios kalbos pasirinkimą, nesvarbu, ar tai būtų nagrinėjamais pranešimais apie konkursus nustatytos trys kalbos, ar kitos oficialiosios kalbos.
- 86 Reikia pridurti, kad su nagrinėjamais pranešimais apie konkursus susijusioms institucijoms specialus kalbinis režimas netaikomas (dėl VRDT kalbinio režimo žr. 2003 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Kik prieš VRDT*, C-361/01 P, Rink. p. I-8283, 81–97 punktus).

- 87 Tačiau reikia patikrinti, ar reikalavimas mokėti vieną iš trijų minėtų kalbų, kaip teigia Komisija, gali būti pateisintas tarnybos interesais.
- 88 Iš visų minėtų nuostatų matyti, kad tarnybos interesai gali būti teisėtas tikslas, į kurį gali būti atsižvelgta. Kaip nurodyta šio sprendimo 82 punkte, visų pirma Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsniu leidžiama taikyti nediskriminavimo ir proporcingumo principų apribojimus. Tačiau svarbu, kad šie tarnybos interesai būtų objektyviai pateisinami ir reikalaujamas kalbų mokėjimo lygis būtų proporcingas realiems tarnybos poreikiams (šiuo klausimu žr. 1975 m. birželio 19 d. Sprendimo *Küster prieš Parlamentą*, 79/74, Rink. p. 725, 16 ir 20 punktus ir 1975 m. spalio 29 d. Sprendimo *Küster prieš Parlamentą*, 22/75, Rink. p. 1267, 13 ir 17 punktus).
- 89 Skundžiamo sprendimo 126 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog „yra aišku“, kad vienos iš trijų vartotinių kalbų kaip antrosios kalbos dalyvaujant konkurse ir laikant egzaminus pasirinkimas atitinka vidinius administracijos reikalavimus. Tačiau Bendrasis Teismas ne tik nemotyvavo savo teiginio, bet net konstatavo, kad administracija neprivalo nurodyti motyvų.
- 90 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad antrosios kalbos pasirinkimą apribojančiose taisyklėse turi būti numatyti aiškūs, objektyvūs ir numatomi kriterijai tam, kad kandidatai pakankamai anksti galėtų žinoti, kokie reikalavimai keliami kalbų žinioms, ir galėtų geriausiomis sąlygomis pasiruošti konkursams.
- 91 Kaip priminta šio sprendimo 67 punkte, su konkursais susijusios institucijos niekada nėra priėmusios darbo tvarkos taisyklių pagal Reglamento Nr. 1 6 straipsnį. Be to, Komisija taip pat nenurodė, kad yra kitų aktų, kaip antai komunikatų, nustatančių kurios nors kalbos pasirinkimo kaip antrosios kalbos dalyvaujant konkursuose apribojimo kriterijus. Galiausiai nagrinėjamuose pranešimuose apie konkursus nėra jokių motyvų, pateisinančių trijų minėtų kalbų pasirinkimą.
- 92 Priešingai, nei teigia Komisija, minėtas Sprendimas *Hendrickx prieš Tarybą* nepagrindžia argumento, kad tarnybos interesai gali pateisinti reikalavimą mokėti nagrinėjamuose pranešimuose apie konkursus nurodytas anglų, prancūzų ar vokiečių kalbas. Šie pranešimai apie viešuosius konkursus buvo skirti Sąjungos piliečiams, dauguma kurių nesusipažinę su institucijomis, o minėtas Sprendimas *Hendrickx prieš Tarybą* susijęs su pranešimu apie vidaus konkursą, kuriame turėjo teisę dalyvauti Europos Sąjungos Tarybos generaliniame sekretoriате dirbantys pareigūnai ir tarnautojai, išdirbę Bendrijoje bent penkerius metus. Be to, vykdytinos funkcijos buvo aiškiai apibrėžtos ir tai leido Generalinio sekretoriato pareigūnams ir tarnautojams suprasti egzaminams laikyti nustatytų kalbų pateisinimą, o Bendrajam Teismui – patikrinti, kodėl pasirinktos šios kalbos.
- 93 Tiek, kiek gali būti nurodytas ir įrodytas teisėtas bendrojo intereso tikslas, primintina, kad taikant skirtingą požiūrį dėl kalbos taip pat reikia laikytis proporcingumo principo, t. y. jis turi būti tinkamas įgyvendinti siekiamą tikslą ir neviršyti to, kas būtina jam pasiekti (šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *ABNA ir kt.*, C-453/03, C-11/04, C-12/04 ir C-194/04, Rink. p. I-10423, 68 punktą).
- 94 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 27 straipsnio pirmą pastraipą priimant į darbą pareigūnus siekiama užtikrinti, kad institucijoje dirbtų aukščiausio lygio gebėjimų, darbingumo ir patikimumo pareigūnai. Kadangi šis tikslas gali būti lengviau pasiektas, kai kandidatams atrankos testus leidžiama laikyti jų gimtąja kalba arba antrąja kalba, kurią jie mano mokantys geriausiai, šiuo atžvilgiu institucijos turi rasti balansą tarp teisėto tikslo, pateisinančio konkursų kalbų skaičiaus apribojimą, ir tikslo nustatyti kandidatus, kurių gebėjimai yra aukščiausio lygio.
- 95 Per posėdį Komisija tvirtino, kad kandidatai turėjo galimybę pasiruošti po to, kai buvo paskelbtas pranešimas apie konkursą. Vis dėlto reikia pažymėti, kad laikotarpis tarp kiekvieno iš nagrinėjamų pranešimų apie konkursus paskelbimo ir egzaminų raštu datos nebūtinai sudaro galimybes kandidatui įgyti pakankamų kalbos žinių, kad galėtų įrodyti savo profesinę kompetenciją. Kalbant apie galimybę išmokyti vieną iš šių trijų kalbų, siekiant dalyvauti būsimuose konkursuose, pažymėtina, kad tai reiškia,

jog EPSO nustatytos kalbos turi būti žinomos labai iš anksto. Tokių taisyklių, kokios nurodytos šio sprendimo 91 punkte, nebuvimas niekaip neužtikrina konkursų kalbų pasirinkimo nuolatinumo ir nesudaro numatymo galimybės šioje srityje.

- 96 Be to, kalbų mokėjimas pareigūnams yra esminis jų karjeros dalykas ir paskyrimų tarnybos turi įvairių priemonių patikrinti šias žinias ir pastangas, kurias pareigūnai deda siekdami pritaikyti šias žinias praktiškai ir tam tikrais atvejais įgyti naujų žinių. Tai matyti visų pirma iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 34 straipsnio 3 dalies, susijusios su bandomuoju laikotarpiu, ir šių nuostatų 45 straipsnio 1 dalies, susijusios su paaukštinimo kriterijais. Be to, kalbos žinių svarbą padidino 2004 m. gegužės 1 d. reforma, įvykdyta Reglamentu Nr. 723/2004, nes pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 2 dalį nuo tol prieš pirmą kartą po įdarbinimo paaukštinant pareigūno pareigas jis turi įrodyti, jog geba dirbti naudodamas trečiąją kalbą iš išvardytų EB 314 straipsnyje.
- 97 Taigi institucijos turi rasti balansą tarp teisėto tikslo, pateisinančio konkursų kalbų skaičiaus apribojimą, ir galimybių įdarbintiems pareigūnams institucijose mokytis kalbų, kurios yra būtinos dėl tarnybos interesų.
- 98 Iš to, kas pasakyta šio sprendimo 81–97 punktuose, matyti, kad duomenys, kuriuos Komisija pateikė Bendrajam Teismui, neleido atlikti teisinės kontrolės, kurios tikslas buvo patikrinti, ar tarnybos interesai buvo teisėtas tikslas, pateisiantis galimybę nukrypti nuo Reglamento Nr. 1 1 straipsnyje nustatytos taisyklės. Todėl Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.
- 99 Sprendimo dėl kitų apeliacinio skundo pagrindų ir argumentų, nurodytų dėl konkursams nustatytų antrųjų kalbų, priimti nereikia.
- 100 Iš viso to, kas pasakyta, konkrečiai kalbant, iš šio sprendimo 78 ir 98 punktų matyti, kad skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas.

Dėl ieškinių pirmojoje instancijoje

- 101 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį šis teismas Bendrojo Teismo sprendimo panaikinimo atveju gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 102 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į pirma nurodytus motyvus ir būtent:
- Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1 5 straipsniu, pažeidimą ir
  - nediskriminavimo dėl kalbos principo, įtvirtinto Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnyje, pažeidimą,

reikia panaikinti nagrinėjamus pranešimus apie konkursus.

- 103 Kaip siūlė generalinė advokatė savo išvados 115 ir 116 punktuose ir siekiant apsaugoti atrinktų kandidatų teisėtus lūkesčius, šių konkursų rezultatai neginčytini.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 104 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, jis sprendžia bylinėjimosi išlaidų klausimą.

- 105 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 106 Italijos Respublika prašė priteisti iš Komisijos bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas. Kadangi Komisija bylą pralaimėjo, ji turi padengti Italijos Respublikos ir savo bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.
- 107 Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje, taip pat taikomoje apeliaciniame procesui pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo išlaidas. Remiantis šia nuostata, reikia nuspręsti, kad Graikijos Respublika ir Lietuvos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2010 m. rugsėjo 13 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Italija prieš Komisiją* (T-166/07 ir T-285/07).**
- 2. Panaikinti pranešimą apie viešąjį konkursą EPSO/AD/94/07 dėl informacijos, ryšių ir žiniasklaidos srities administratorių (AD 5) rezervo sąrašo sudarymo, pranešimą apie viešąjį konkursą EPSO/AST/37/07 dėl ryšių ir informacijos srities padėjėjų (AST 3) rezervo sąrašo sudarymo ir pranešimą apie viešąjį konkursą EPSO/AD/95/07 dėl informacijos srities (biblioteka / dokumentacija) administratorių (AD 5) rezervo sąrašo sudarymo.**
- 3. Europos Komisija padengia Italijos Respublikos ir savo bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.**
- 4. Graikijos Respublika ir Lietuvos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.